

Újabb milliók

Környezetünk védelmében

A megyei tanács vb döntött a környezetvédelmi alap hasznosításáról. Ebből a pénzből az idén még hat és fél millió forintot osztanak szét különböző vállalatoknak környezetvédelmi beruházások támogatásaként. A vállalatok most is pályázattal nyerték meg a kisebb-nagyobb összegeket.

Erdekes, hogy a sikeres pályázók nagyobb része most a hulladékokkal, ezek szállítási, hasznosításiával kapcsolatosan dolgozott ki tervet. A Miskolci Köztisztasági Vállalat 7 Uniform típusú hulladékgyűjtő gépkocsit vásárolt meg, ezenkívül konténermosó- és kerékfertőtlenítő-berendezést is létesít. Az új kocsikkal korszerű módon tudják elszállítani a szemetet Sajóvámossról, Arnórtól, Sajópálfaláról, Szirmabesenyőről, Alsószolcáról, Felsőszolcáról, Mályiból, Kistokajból, de ugyancsak ezekkel a kocsikkal járják majd a Bükköt is, nevezetesen Bükk-szentkeresztről és Répáshutáról szállítják a hulladékot. Rendkívül fontos a fertőtlenítő rendszer megépítése is.

Kazincbarcika környékén is tisztábbak lesznek majd a közutak. A tisztaságra, a rendre ugyan itt is, mint mindenütt törekedtek, de a mai szeméthalmok a mérgező flakonokkal, vegyszerekkel, a soha el nem szálló műanyagokkal ugyancsak

mindenütt növekednek. A Kazincbarcikai Városgazdálkodási Vállalat — a tavaly jóváhagyott tanulmánytervnek megfelelően — a körzet településeiből is elszállítja majd a szemetet. A vállalat négy szemétszállító gépkocsit és egy földtoló gépet kíván beszerezni, ehhez kérte és kapta meg a támogatást.

Az Elzett Művek Sátoralja-újhegyi Gyárában a veszélyes hulladékoknak számító és a munka folyamán rendszeresen képződő galvániszapot jelenleg a gyár udvarán földszalókban tárolják. A megoldásnak semmiképpen sem nevezhető tárolási módot kívánják felszámolni és megépíteni a veszélyes hulladékok követelte tárolót.

Ugyancsak veszélyes hulladékoknak minősül a Szerencsi Állami Gazdaság tojástermelő baromfitelepén keletkező trágya is, amelyet jelenleg szintén nem tárolnak megfelelően és nem is hasznosítanak. A gazdaság a baromfitrágya ártalmatlanításához, illetve újrahasznosításához kíván berendezést megépíteni, melynek elkészültéhez nemcsak a megyei tanácshoz, hanem a vízügyi alaphoz és a központi környezetvédelmi alaphoz is nyújtott be kérelmet anyagi támogatásra.

Gyakran szó esik mostanában a Bükk Nemzeti Park

Előtérben a tisztaság
Ózdi tanulmányterv

keleti kapujáról, melyet a Csanyik közepében, a busz végállomásán alakítanak ki, főként társadalmi munkában, Herman Ottórol elnevezett szabadidőközpontként. Ide is jutott pénz a környezetvédelmi alapból.

Ózdi áldatlan környezeti viszonyai közismertek, különösen az ott élők számára. Az elmúlt években sok minden történt már a város levegőjének, vizeinek, környezetének védelméért, de mindenképpen szükséges a további — lehet: még nagyobb arányú — munka. Jó hír, hogy az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal elhatározta Ózdi komplex környezetvédelmi tanulmánytervének kidolgoztatását. Ehhez is jutott pénz az alapból.

A vállalatok egy része a támogatást meg az idén, más része pedig jövőre kapja meg. Mindenüvé sajnos most sem jutott. Kár, hogy például a szikszói fehérjeüzem kimaradt a sorból, bár az üzem szintén pályázott. Ugyancsak kimaradt a mádi ásványbánya is, mely a pályázati szűrő füstgázának portalanításához, valamint tartálykocsit és zsákoltó berendezés portalanításához kért támogatást. Más pénzforgatók segítségével azonban talán mindkét helyen sikerül ismét tenni a környezetvédelemért.

Madárvárta

A Madárvart Agárdon 25 évvel ezelőtt Radetzky Jenő ornitológus tanár alapította. Azóta is az ő irányításával figyelik meg a középiskolások a tavat és annak élővilágát, elsősorban a madarakat.

Rehabilitációs park, Muhl

Épülnek a vezetékek

Amikor egypár hónappal ezelőtt sorra állították föl a faházakat a Mozsákorlátozottak Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Egyesületének rehabilitációs parkjában, Muhlban, a park építésének nemcsak legfontosabb, de egyúttal talán leglátványosabb szakaszához is érkeztek a munkások. Számos szocialista brigád önzetlen segítségével nyomán, sorra emelkedtek a falak, s bár munka közben derült ki, hogy jó pár, előre nem látható nehézség is akadályozza az építők munkáját, végül is sikerrel járt a társadalmi munkások összefogása.

Aki egyik héten elhaladt a Leninváros felé vezető úton, s ugyanezt két hét múlva megismételte, meglepve tapasztalhatta, hogy úgyszólván pillanatokon belül egész város nőtt ki a földből. Aztán — a felületes szemlélő számára — a kép azóta sem sokat változott. Igaz, közben átadták rendeltetésének azt a nagy faépületet, amely — ha nem is teljes kapacitással — de már gyerekvendégeket fogadhatott a nyáron, s megkezdődtek azok a munkák,

amelyek nem számítanak az építőipar látványos tevékenységei közé, ám elvégzésük nélkül nem lehet használatba venni a rehabilitációs parkot. A szennyvízesatornak, a vízvezetékek, és a villanyhálózat kiépítéséről van szó, s ezzel a nem kevés munkával még a tél beállta előtt végezni szeretnék az építők. Nem lesz könnyű feladat, mert bár igaz, hogy a szennyvízvezetékek háromnegyed része már a földben fekszik, a villany- és a vízvezeték árkat szeptember első napjaiban ásták, s aki valaha is látott víz- vagy villanyvezeték lefektetésével a munka még nem ért véget, hiszen a házban következik az igazi apró munka.

A vezetékek fektetését, illetve az árokást a BAEV és az EMASZ brigádjainak segítségével végzik Muhlban, és az építőipari vállalat brigádjai vállalták az asztalos-, és üvegezési munkák elvégzését is, de mellettük persze szükség lesz még jó néhány szocialista brigád önzetlen támogatására, ha az erre az

esztendőre kijelölt munkákat be akarják fejezni.

Talán még emlékeznek rá, akik figyelemmel kísérik a rehabilitációs parkról szóló híradásainkat, hogy az egyesület felajánlotta: a park főútra néző kerítésén vállalatok, intézmények — szerény díj fejében — hirdetőtáblákon reklámozhatják tevékenységüket. Nos, jó néhány vállalat, üzem — többek között a TVK, az Ózdi Kohászati Üzemek, az Elzett Művek, a DIGEP, a Vasvill, a Tungsram, az OTP — látott fantáziát az ajánlatban, és kérte reklámtábla elhelyezését a muhi park kerítésén. A táblák készülnek, s az egyesület a reklámból befolyt összeget természetesen a park építésére és a mozgáskorlátozottak egyéb módon történő segítségére használja föl. Am a felsorolt hirdetések mellett, lévén még szabad hely a kerítésen, várják a következő hetekben is a hirdetni szándékozók jelentkezését az egyesület miskolci, Gerő u. 41. szám alatti irodájában, vagy a 15-383-as telefonszámon.

(csendes)

Tegnap nyílt meg

Hajósy Mónika tárlata

A Képcsarnok Vállalat miskolci Szőnyi István termében a közelmúltban végzett néhány hetes felújítási munkák után, újra egyedi kiállítással találkozunk. Tegnap délután nyílt meg és szeptember 15-ig látogatható Hajósy Mónika festőművész kiállítása.

Hajósy Mónika — Iván Szilárd és Sváby Lajos tanítványaként — négy évvel ezelőtt fejezte be tanulmányait a Képzőművészeti Főiskolán, munkái több hazai tárlaton szerepeltek már, Szolnokon, Kecskeméten és a fővárosban önálló anyaggal is szerepelt. Most Miskolcon negyvennél több művét láthatjuk a Szőnyi-terem falain.

Nem feladata egy műkereskedelmi kiállításról szóló híradásban az újságírónak jóslásba bocsátkozni, mégis megkockáztathatja, hogy a kiállított képeket, de legalábbis azok döntő többségét aligha kell majd a Képcsarnok Vállalatnak Budapestre visszaszállítani, mert gazdára fognak találni. (Áraikat a jegyzetítő nem ismeri.) A Képcsarnok feladata, hogy a műtárgyakat vásárolni, otthonát értékes műalkotásokkal díszíteni kívánó nagykö-

zönséget megfelelő kínálattal várja, elérhető, az átlag érdeklődők számára is megfelelő anyagi keretek között ezek megvásárlását biztosítsa, ne a közönség izlésétől messze elszakad, de ugyanakkor az olcsó népszerűségtől és rosszul értelmezett közérthetőségtől is mentes műveket kínáljon. Nos, Hajósy Mónika itt látott művei az igényes képcsarnoki vásárlók otthonainak értékes darabjai lehetnek.

A Szőnyi-teremben látható festményei tematikailag nem széles skálán mozognak. Embert alig-alig látható, talán mindössze egy kislány-páros bukkán fel több képen, vízparton, vízben. A táj ábrázolása a vonzó Hajósy Mónika számára. Legyen az bolgár tengerpart, hazai Balaton-part, folyópart, városperem, tanya, vagy éppen mediterrán hangulatot idéző bolgár város. Visszafogott színei, a szinte minden képen látható, örvénylő, idező hullámváz, a víz, a homok, az ég felhőzetének hasonló örvénylései roppant biztonságos technikai tudásról árulkodnak, ami pedig a tematikát illeti, valami kis borongós életlátás tükröződik a

képek során, a sok kopár part, magányos, kopár fa, a művész életkorának ellentmondani látszik.

A képek egyenként és a kiállítás összességében egyaránt vonzó, figyelmet érdemlő. A Képcsarnok értékes, jó anyagot kínál. Nem véletlen, hogy a hivatalos megnyitás előtt már több kép gazdára talált.

(bma)

Barlangkutatók az egyetemen

Hűszéves a szervezett miskolci egyetemi barlangkutatás. Az évforduló alkalmából a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem, a Bükk Nemzeti Park, a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat konferenciát rendez szeptember 13-14-én az Egyetemvárosban, ahol az oktatási intézmények karszt- és barlangkutató tevékenységének tudományos eredményeit ismertetik, értékelik.

Szeptember 13-án délelőtt 10 órakor kezdődnek az elő-

adások, amelyeknek az E/6-os kollégium színházterme ad otthont. Ezen a napon az A/1-es épület 1-es előadóhelyiségében 11 barlangász diákbemutatója tekinthető meg. Szeptember 14-én, pénteken délelőtt 8 órakor kezdődnek az előadások az E/1-es kollégium színháztermében. Délben, 13 órakor az egyetem központi könyvtárában a „Barlangok világa” című kiállítás megnyitójára kerül sor.

ÚGY TŰNIK, a lovakkal időnként összehoz a sorsom. Már megírtam egyszer, miként lettem az ötvenes évek legelején — egy fuvarozási vállalat alkalmazottjaként — tagja egy löselejítési bizottságnak, majd miként hagytam abba ezt a nemes ténykedést nagyon rövid és dicséletes pályafutás után. Most azt mondom el, miként jartam az ötvenes évek végén Miskolc néhány istállójában népszerű színművészsünk, Fehér Tibor kíséretében — lónézőben.

A miskolci színház akkor készült Bertolt Brecht nagy hírv Koldusoperájának bemutatására. A színházépület éppen harmadik éve állt átépítés alatt, a Koldusopera is a ma már — sajnálatosan — csak emlékeinkben élő Kamaraszínház aprócska színpadán ismertette meg a közönséget első alkalommal Brecht művészetével, a sajátos brechti színjátszással. Az előadás rendezője Horváti István kétszeres

Lónézőben*

Kossuth-díjas művész volt. Az ő elképzelései között szerepelt az is, hogy a darabbeli rendőrfőnök, Tigris Brown, rangjának és pojmácamivoltának érzékeltetéséért, lóháton érkezzen meg a betyárok tanyájára, titkos barátja, Bicska Maxi esküvőjére.

Nos, folytak az előkészületek. Peacock úr koldusellátó üzemét is jól fel kellett szerelni mindenféle nyomorúságos kacattal, a szereplőknek meg kellett tanulniuk a sántítást, meg egyéb koldusfogásokat. Emlekszem Szabados Ambrusra, akinek egy lábatlan koldust kellett megjelenítenie, s ezért meg kellett tanulnia, hogy magát egy kis kerek deszkán lókdösse a földön, felkötözött lábakkal. A rendőrfőnök szerepét a rendező Fehér

Tiborra osztotta. Ma sem éppen nádszállótermetű, de akkoriban — hogy is mondjam — teltebb volt. Beceneve — Pufi — is erre utal. Neki kellett lóra pattannia, s úgy megjelenni a már említett lakodalmon. De míg mankó, meg kis-kocsi, meg rongyos ruha, megymás akadt a színházi kelléktárban, hátsul egy szál sem. Így indultunk lónézőbe.

Kísérőnk, egyben közös barátunk, Révész Pali egyik fuvarozási vállalatnál töltött be valami vezető tisztviséget, az ő közbenjárására mutatkozott hajlandónak a vállalat, hogy a napközben tisztas igaslovak közül egyet bérbe adjon a színháznak Tigris Brown, illetve Fehér Pufi szállítására. Hát Pufit nem teremtette az isten huszárnak, az már az első szemlélénél kitűnt. Végigjártuk a fuvarozási vállalat néhány istállóját (volt belőlük jócskán a városban szerteszórva), végül a Gvőri kapu elején megtaláltuk azt a fehér lovat, amelyik Pu-

finak is szimpatikus volt, jámbornak is tűnt, erejéről nem is szólv. Sőt színpadképesnek is tekinthettük. ha küllemét néztük. Ráadásul fehér is volt. Tigris Brown úgy vonulhatott be rajta, mint egy lovas tengerész hajdan.

ETTŐL KEZDVE a ló részt vett a próbákban. Pufi meg nemcsak a rendőrfőnöki szereppel, hanem a lóval is barátkozott. Nemi kockacukrok után a barátság már erősödni látszott, a fuvarozó cég embere is — aki kantáron vezette a derék paripát — már egészen beleszólt a művészi életbe. Hanem amikor arra került sor, hogy a ló hátára is vegye Tigris Brown, hát nem ment az istennek se. Végül is az utolsó főpróbán, meg a premieren csak éppen bevezették a lovat a rivaldafénybe. Pufi mellette lépkedett, mintha éppen most szállt volna le róla, a további előadásokon azonban le kellett mondani a derék állat szerepeltetéséről mert félő volt, hogy egyszer szétveri a kis színpadot.

Ami egyébként néhány év múlva egy átmeneti színigazgató visszavonhatatlanul meg is tett.

Benedek Miklós

* Ma búcsúzik el Miskolc város közönsége az augusztus 30-án, 63 éves korában elhunyt Fehér Tibor Jászai-díjas színművésztől, a Magyar Népköztársaság érdemes művésztől, a Miskolci Nemzeti Színház örökös tagjától. A búcsú napján a megemlékezés koszorújának színyén szálaként adjuk közre a Lónézőben című, 1975. január 23-án, a Déli Hírlap, Miskolc történetek sorozatában megjelent tárcát.